

taget, at man ved straks at indgive Begæring om Patent kan slippe for den forhøjede Afgift. Ogsaa paa det Omraade har Patentagerne stillet Forslag om, at Loven ikke kommer til at træde i Kraft før 1. April; derved vilde Staten imidlertid gaa Glip af den forhøjede Indtægt i det Fjerdingaar, der omtrent er tilbage af Finansaaret.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger paa mit Partis og egne Vegne tillade mig at anbefale Sagen til meget hurtigt Fremme.

H. P. Jensen: Som allerede nævnt, er dette Lovforslag baseret paa at skaffe Dækning, og netop fordi Lovforslaget er baseret herpaa, maa man behandle det ud fra det sædvanlige Synspunkt, at vi maa søge at faa Udgift og Indtægt til at balancere. Det er jo altid kedeligt at skulle forhøje en Afgift, og i dette Tilfælde er det særlig kedeligt, fordi det kan ramme mange Mennesker, som efter i Aaringer, maaske med megen Sparsommelighed og Paapasselighed, at have syslet med en eller anden Idé endelig naar at faa den færdig, faa den frem og naar et Resultat, som ikke alene kan gavne dem selv, men ogsaa Samfundet. Under disse Omstændigheder synes jeg, det er kedeligt at skulle forhøje Afgiften, men Vejen gaar, som nævnt, der henimod. En Forhøjelse vil vi vel neppe komme udenom, selv om den maaske kunde ønskes knap saa høj som foreslaaet; ved en saadan Lejlighed maa vi jo søge at tage de videst mulige Hensyn, og det Forslag, som er kommet fra Patentkommissionen, peger ogsaa i den Retning.

I Lovforslagets § 1 staar der, at Kommissionen kan eftergive Afgiften, naar Ansøgeren godtgør at være trængende. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at Ordet „trængende“ ændres til: „ubemidlet“, idet jeg synes, at „trængende“ er et Udtryk, som ikke bør洛夫æstes i denne Forbindelse.

Udenfor disse Bemærkninger vil jeg, forsaavidt Formanden tillader det, gerne fremsætte en Udtalelse vedrørende den sendrægtige Maade, hvorpaa en Masse Ansøgninger behandles. Jeg har her et Brev fra en Ansøger, som indleverede sin Ansøgning den 15. April 1919, men først fik Patentet den 9. September 1920. Den paagældende Opfinder har talt med mig, og han hævder, at dette ikke er et enstaaende Tilfælde, tværtimod har der været Tilfælde, som har været endnu grøllere. Den paagældende Mand hævder, at det

for ham har været af væsentlig Betydning, at det har trukket saa længe ud, han mener, at han kunde have tjent adskillige Tusinde Kroner mere, hvis denne Sag havde været fremmet hurtigere. Hans Paastand i saa Henseende er sikkert rigtig, thi er det et Patent, som har nogen virkelig Betydning, gælder det for Opfinderen at faa det udnyttet snarest muligt, og for hver Dag, der unødvendigt gaar hen, skades han i ret betydelig Grad. Jeg vil derfor meget anbefale, at den højtærede Minister tager denne Sag under Overvejelse og, forsaavidt det er gørligt fra Ministeriets Side, søger dette Forhold ændret. I øvrigt kan jeg give Tilslutning til, at Sagen henvises til et Udvalg, hvor man kan tage den under nærmere Overvejelse, idet jeg dog haaber, at Sagen alligevel maa blive behandlet saa hurtigt som muligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

Tvede: Fra konservativ Side har vi stedsø ønsket, at Statsvirksomhederne maatte bære sig selv, helst give noget Overskud, og vi kan derfor ganske tiltræde den højtærede Handelsministers Forslag om, at man søger at skaffe Balance for disse Virksomheder, der tjener til Beskyttelse af visse Interesser, som Næringslivet ønsker beskyttet. Det er jo ikke en velgørende Virksomhed, der udøves ved Meddelelse af Patent eller Registrering af Varemærker og Fællesmærker; den paagældende Beskyttelse søges kun af Folk, fordi de mener at have Fordel derved; det er derfor ogsaa rimeligt, at de bærer de dermed forbundne Udgifter, saa at Staten ikke skal have Udgifter ved at yde dem denne Beskyttelse. Jeg tror, at den højtærede Minister har truffet det rette, naar han foreslaar de Sætsler, der staar opførte i Lovforslaget, og jeg tror, det er rigtigt, at man søger at finde Dækning ved Indleveringen af Ansøgningerne, thi det er givet, at der er mange flere, som indleverer Andragender om at erholde Patent, end som faar Patent. Fra sidste Aar har vi ingen Oplysninger om, hvor mange Ansøgninger der blev indgivet, men i 1918 blev der indgivet 3110 Ansøgninger om at erholde Patent, medens der kun blev udfærdiget 127 Patenter. Det vil altsaa ses, at naar man skal have noget Udbytte, skal man have det paa Indleveringen, og naar der nu er blevet et Underskud i Patentkommissionens Kasse,